

מה אפשר לעשות עכשיו?

עוד לא הגיע הזמן למחות את עמלק. זה יהיה שייך רק כאשר יניח לנו ה' מכל אויבינו מסביב. ומה עד אז? עד אז עלינו לזכור. לא לשכוח מה שעשה לנו, ובכך לאגור ואף להעצים את הטינה כלפיו. זה קריטי. אנחנו מוכרחים לזה כי אנחנו רחמנים. כדי שברגע האמת לא נתבלבל וננחם עליו, ונותיר את הרוע הזה, שברגע שיתאפשר לו - לא יהסס להפעיל כוחות ס"ס כדי להשמידנו.

זה לא פשוט. אנחנו אוהבים טוב, בנייה, הוספת חיים. לאחוז בחרב זה מתאים יותר לידי עשיו, סבו של עמלק. אך אין ברירה. אם הטוב יימנע מלהילחם כנגד הרע, בסופו של יום הרע ינצח ויגבר. ולכן למען הטוב נאלץ להקריב את החמלה, ולהשתמש בשנאה, בנזקקות וקטלניות בשדות הקרב. את כל זה עלינו לזכור תמיד, כדי שנוכל ליישם כמה שניתן.

ובעולם אחר, במקום הכי קדוש בעולם, מגיעים אנשים ומקריבים מרצונם כדי להתקרב למקור הטוב. ומה עושים הם כשאינן ביכולתם להקריב? כשאינן משאבים? מביאים ממה שיש: אם לא בהמה, אז עוף, ואם לא עוף אז סולת. הרצון הטהור יכול להתבטא גם במעשים קטנים, כאשר הם המקסימום שאפשר להפיק מהמצב הקיים.

וגם במערכות יחסים זוגיות יש מקום להתקרב עוד על ידי השקעה הדדית, ויתור על הרגל מסוים, צורת התנהגות שמעיבה על הקשר והחיים המשותפים. לעיתים אין לנו משאבים זמינים כדי להצליח, חסר עוד קצת שלוה ורוגע נפשי כדי להתפנות ולהתמקד בשינוי המסוים שיכול להיטיב עימנו ועם בני זוגנו.

ומה עושים אז? עובדים עם מה שיש. זוכרים את כל התוצאות וההשפעות המזיקות של ההתנהלות אותה אנחנו רוצים לשנות, צוברים נגדה מספיק "חומר" כדי לעורר מוטיבציה לשינוי, כאשר נהיה מוכנים לכך בבוא היום.

וגם עד אז, מה שביכולתנו לעשות - נעשה. נתקדם בעוד טיפה. וגם אם נכשלנו לפעמים, נזכור ש"עמלק" נמצא בסוף המילים "שבע יפול צדיק וקם". זו המחיה שלו - על ידי הקימה והניסיון הנוסף. בסוף בסוף יהיה טוב, כל עוד נמשיך לצעוד בדרך בצאתנו ממצרים, עד לבניין הבית השלם, במהרה בימינו, אמן.

חיים ברנסון,

עורך אסופת המאמרים
'משפחה: מפעל חיים'
וידיד 'בוחרים במשפחה'

**בוחרים
במשפחה**

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם